

URbanus III. Mediolanensis, Lambertus Cribellus antea vocatus, Joannis Cribelli filius, Ecclesie Mediolanensis Archidiaconus, mox Presbyter Cardinalis ab Alexandro III. factus. Creatus Verona 7. Kalend. Decemb. & coronatus 8. Kalendas Januarii 1185. Sedit annum 1. menses 10. dies 25. Creavit Cardinales duos. Obiit Ferraria 14. Kalendas Novembris, anno 1187. cuius corpus in Cathedrali Ecclesia Ferrariensi sepultum est. Vacavit sedes diem unum.

I. **Approbatio Ordinis Fratrum Cruciferorum, in Hospitali Civitatis Bononiæ.**

Hunc Ordinem à B. Cleto institutum, & ab Alex. III. dudum fuisse reformatum, inquit Greg. XIV. infr. in ejus const. 13. Romanus, ubi ipsius privilegia confirmavit, & gratias Ordinem Mendicantium concessit. Sed nec d. Alex. III. nec Pius II. qui habitum coloris carulei eidem Ordini dedit, constitutiones pacto aliquo invenire potuit. Reformavit Ordines Pius V. multis de antiquo ejus statu relatis, ut infr. in ejus const. 59. Nihil. Et ambitum interdixit Clem. VII. const. 109. Quoniam.

VRBANVS EPISCOPVS, &c.
Dilectis Ben. Magistro & Fratribus Cruciferis, Hospitalis Domus Bononiensis, tam presentibus, quam futuris, communem vitam ducentibus in perpetuum.

Approbatio Ordinis Cruciferorum, in Ecclesia Hospitalis Bononiæ.

Cum Antecessor tuus fili Prior à prædecessore nostro fel. mem. Alexandro Papa lapidem primarium ad Ecclesiam construendam accepit in territorio Bononiensi ubi domus vestra nunc constructa dignoscitur, nos vestris postulationibus induciti, eandem Ecclesiam in qua divino estis & pauperum obsequio mancipati, in jus & proprietatem B. Petri, & nostra protectione suscepimus, & presentis scripti privilegio communimus. Statuentes, ut quascunque possessiones, quacunque bona, eadem Ecclesia vestra cum hospitali in presentiarum iuste & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis præstante Domino poterit adipisci, fir-

ma vobis vestrisque successoribus, & illibata permanent. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Locum ipsum in quo præfatum hospitale, & Ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis.

§. 1. Sane novorum vestrorum, quæ propriis manibus, vel sumptibus colitis, sive de vestrorum animalium nutrimentis, nullus à vobis decimas exigere, vel extorquere præsumat.

§. 2. Liceat quoque vobis personas liberas, & absolutas, à sæculo fugientes, ad conversionem & pauperum Christi servitium recipere, & eas absque contradictione aliqua retinere.

§. 3. Inhibemus autem ne aliqua Ecclesiastica, secularive persona, in domum vestram quemquam intrudere, aut aliquem fratrum vestrorum de ipsa domo audeat eicere violenter. Clerici etiam, qui ad domos vestras ordinati fuerint, & assumpti, nulli alii, quam tibi, fili Prior, præstare obedientiam compellantur. Prohibemus insuper ne cui liceat vos, aut domos vestras interdicto, vel excommunicatione, sine manifesta & rationabili causa, & legitima citatione subicere. Præfenti pagina decernentes, ut nullus Ecclesiarum Prælati à domibus vestris quicquam exigere, præter libram cere, audeat, vel etiam extorquere. Salvis censibus illis, qui nunc in quibusdam domibus vestris constituti sunt de consensu Episcoporum annuatim percipiendi.

§. 4. Nihilominus etiam vobis duximus indulgendum, ut in domibus vestris, ubi tot fratres assidue commorantur, quibus sit Ecclesia necessaria, liceat vobis Oratoria erigere, & Coemeteria fabricare. Quorum sepulturam liberam esse decernimus ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illis sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obstat. Salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum à quibus mortuorum corpora assumuntur.

§. 5. Christina quoque, Oleum sanctum, Dedicaciones Ecclesiarum, Ordinationes Clericorum, qui ad sacros fuerint ordines promovendi, & cætera Ecclesiastica Sacramenta à quocumque malueritis Catholico recipiatis Episcopo, qui nostra fultus auctoritate, quod postulat impendat.

§. 6. Ad indicium autem quod eadem domus vestra, specialiter B. Petri existat, duodecim imperiales nobis nostrisque successoribus annis singulis persolvatis.

§. 7. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum Ecclesiam, & hospitale temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, seu quibuslibet vexationibus fatigare. Sed omnia integre conserventur, eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica, secularive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reumque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore, ac sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri JESU-CHRISTI aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiacet.

§. 8. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus pax Domini nostri JESU-CHRISTI, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum iudicem præmia pacis inveniant. Amen.

Ad te Domine levavi animam meam.

Ego Urbanus Catholica Ecclesia Episcopus.

Ego Henricus Albanen. Episcopus.

Ego Paulus Prænestinus Episcopus.

Ego Theobaldus Hostien. & Velletr. Episcopus.

Ego Petrus Presb. Card. tit. S. Susannæ.

Ego Laborans Presbyter Cardinalis S. Mariæ Trans Tiberim tit. S. Callisti.

Ego Pandolphus Presb. Card. tit. XII. Apostolorum.

Ego Melior Presb. Card. SS. Io. & Pauli, tit. Pamachii.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli Presb. Card.

Ego Jac. Diac. Card. S. Mariæ in Cosmedin.

Ego Gratianus SS. Cosimæ & Damiani Diac. Card.

Ego

Exemptio solutione de cimarum.

Licentia capiendi ad Relig.

Attende consil. 11. Six. V. Can. de. Prohibito molestandi Fratres Cruciferos.

Licentia fabricandi Coemeteria. Al hoc assende consil. 90. Clem. VIII. Quoniam.

Christina alia Sacramenta ab Episcopis recipiendi.

Annua prestationis de signatio sede Apost. sanctio p. nalis in turbatores.

Benedictio benefactorum.

PP. subscriptio.

Card. subscriptio.

Ego Roland, S. Mariæ in Porticu Diac. Card.
Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tullian. Diac. Card.
Ego Rad. S. Georgii ad velum aureum Diac. Card.
Dat. Veronæ per manum Moyfi Lateranen. Canonici,
Viceagentis Cancellariæ, 7. Kalendas Aprilis, Indi-
cione quinta, Incarnationis Dominicæ Anno 1187. Pontifi-
catus verò D. Urbani Papæ III. Anno Secundo.

GREGORIVS OCTAVVS PONT. CLXXV.
ANNO DOMINI MCLXXXVII.

Gregorius VIII. beneventanus, Albertus antea di-
ctus, Sertorii à Mora, alias Spanadronis filius, Mo-
nachus Ordinis S. Benedicti, Vigésimus Papa Regnicola,
Presbyter Cardinalis tit. S. Laurentii in Lucina, Creatus
Ferrariæ 13. Kalend. & coronatus 8. Kalend. Novembris
1187. Sedit mensem unum, dies 17. non creavit Cardi-
nales. Obiit Pisis 18. Kalend. Januarii 1187. & in Cathedra
Ecclesiæ Pisana sepultus est. Vacavit sedes dies 20.

I. Indiçtio belli, & Cruciatæ pro recuperatione
Terræ Sanctæ Hierusalem, cum indultis, &
Indulgentiis pro Cruce signatis ad illud pro-
ficiscentibus. Et cum præcepto jejunii hac de
causa servandi.

*Simile Bellum indixit Urban. II. & seq. anno sub
Celestino I. liberata fuit Hierusalem Anno 1099.
Et cum Saladinus Paganorum Dux hoc anno 1187.
eam expugnasset, sapius tentata fuit postea eius
recuperatio, ut hic legitur, & in const. 12. Innoc. 3.
Ad liberandam.*

Prout antea de ejus defensione egerat Eugenius 3. hic
sup. in ejus const. 3. Quantum, pag. 58. Et tandem pro
ejus recuperatione generale Concilium Viennense
convocavit Clemens V. inf. in ejus const. 1. Regnans.

GREGORIVS EPISCOPVS,
Servus Servorum Dei. Universis Christi fidelibus ad quas
litera ista pervenerint, Salutem & Apostolicam benedi-
ctionem.

§. 1. Uditæ tremendi severitate Judicii quod
super terram Hierusalem divina manus
exercuit, tanto sumus Nos & fratres
nostrî horrore cõfusi, tantisque afflicti
doloribus, ut non facile nobis occurreret, quid agere,
aut quid facere deberemus, nisi quod Psalmista deplorat,
Bullar. Mag. Tom. I.

& dicit: Deus venerunt gentes in hæreditatem tuam,
inquinaverunt templum sanctum tuum, posuerunt
Hierusalem in pomorum custodiam, catnes Sanctorum
tuorû bestiis terræ, & escas volatilibus cæli, &c. Ex oc-
casionem quippe dissensionis, quæ malitia hominum ex
suggestione diaboli facta est nuper in terra, accessit Sa-
ladinus cum multitudine armatorum ad partes illas, &
occurrētibus eis Rege, & Episcopis, Templariis, & Hof-
pitalariis, Baronibus ac multis cum populo terræ, & Cru-
ce Dominica (per quam ex memoria & fide passionis
Christi qui pependit, & genus humanum redemit, cer-
tum solebat esse tutamen, & contra Paganorum incur-
sus desiderata defensio) facta congressione inter eos, &
superata parte nostrorum, capta est Crux Dominica, tru-
cidati Episcopi, captus est Rex, & universi ferè aut occisi
gladio, aut hostilibus manibus deprehensi, ita ut paucissi-
mi per fugam dicantur elapsi, ipsi quoque Tēplarii, & Hof-
pitalarii in ejus oculis decollati. Superato autē exerci-
tu, qualiter subsequenter invaserint & rapuerint univer-
sa, ita ut non nisi pauca loca remansisse dicantur quæ in
eorum non advenerint potestatem, non credimus nostris
litteris explicandū. Nos autem licet cum Propheta dicere
habeamus: Quis det capiti meo aquam, & oculis meis
fontem lachrymarum, & plorabo nocte ac die interfes-
tos populi mei; non tamen aded nos dejicere debemus,
ut in dissensionem decidamus, & credamus Deum ita po-
pulo suo iratum, ut quod communium faciente multitu-
dine peccatorum fieri permisit iratus, non citò per mise-
ricordiam pœnitentia placatus alleviet, & post lacryma-
tionem & fletum, exultationem inducat. Quisquis sanè
in tanta lugendi materia si non corpore, saltem corde nõ
lugeat, non tantum fidei Christianæ (quæ cum omnibus
dolentibus docet esse dolendum) sed ipsius & humani-
tatis nostræ oblitus, cum ex ipsa periculi magnitudine,
ac feritate barbarica, Christianorum sanguinem sitiente,
ac totam suam in hoc apponente virtutem, ut prophana-
re sancta, & titulum Dei valeant auferre de terra, quod
nos tacemus, discretus quisque valeat æstimare. Sanè cū
Prophetæ toto prius studio laboraverint, postmodum
Apostoli & sequaces eorum, ut divinus cultus esset in
terra illa, & ad omnia climata Mundi ex ea deflueret,
imò quod maximum & ineffabile est, Deus qui voluit in-
carnari, per quem facta sunt universa, per ineffabilem sap-
ientiam, & incõprehensibilem misericordiam suam, per in-
firmi-tatem carnis, esuriam, sitim, crucem, & mortem, &
resurrectionem, salutem nostram ibi voluit operari, juxta
quod dicitur: Qui operatus est salutem in medio terræ;
per seipsum ad hoc dignatus est laborare, nec lingua di-
cere, nec sensus cogitare potest, quantum nobis, & univer-
so dolendum sit populo Christiano, quod id nunc per-
pessa est terra illa, quod sub veteri populo legitur petu-
luisse. Nos autem credere non debemus, quod ex injusti-
tia Judicis ferietis, sed ex iniquitate potius populi delin-
quentis, ista promoverent, cum legamus, quod quando
populus cõvertebatur ad Dominum, persequeretur unus
mille, & duo fugabant decem millia; imò ipso populo
quiescente, exercitum Sennacherib Angelica manu
consumptum. Sed terra illa devoravit habitatores suos,
nec diu habere quietum statum, nec transgressores legis
divinæ potuit retinere, doctrinam & exemplum tribuens
illis, qui ad cælestem Hierusalem intenderent, quod non
possunt ad eam nisi per exercitium boni operis, & per
tentationes pluriimas pervenire. Potuerunt aut ista teneri
jampridem, quando Atroasia & alia terra in potestatem
transiit Paganorum, & fuisset benè provisum, si populus
qui remansit ad pœnitentiam rediisset, & Deum quem
prævaricatione offenderat, conversione placasset. Nec
enim subito venit ira ejus, sed & ultionem differt, &
tempus tribuit pœnitenti: tandem verò qui in miseri-
cordia judicium non amittit, vindictam suam ad pœnam
transgredientium & cautelam salvandorum exercet.

§. 2. Porro nos, qui in tanta terræ illius contritione,
non solum peccatum habitatorum illius, sed & nostrum,
& totius populi Christiani debemus attendere, ac veteri,
ne quod reliquum est illius terræ depereat, & in alias
etiam potestas eorum desæviat regiones, cum ex omni-
bus partibus inter Reges, & Principes, Civitates
&

Edita A. D.
1187.

Exordium
Hierusalem
lacrymosa
reconset.

Horiatur
Christi fide-
les ad pœni-
tam vitam
& ad recu-
perationem
Terræ Sanctæ.